

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/170/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011744
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117011744.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného E. J., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.11.2017 sp. zn. 3PP/112/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.12.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného E. J., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 odsek 1 písm. b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 12.01.2015 sp. zn. 5T/18/2014.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa právne odôvodnil ustanovením § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a vecne zistením, že odsúdený nespĺňa všetky podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože vzhľadom na jeho trestnú minulosť, charakter a závažnosť spáchanej trestnej činnosti, nemožno dôvodne očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia bude viesť riadny život. V tejto súvislosti poukázal na to, že v minulosti bol odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v roku 2003 a od tejto doby bol 5-krát súdne trestaný.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú následne aj sám, aj prostredníctvom svojho obhajcu, písomne odôvodnil a domáhal sa zrušenia a podmiennečného prepustenia.

Obhajca odsúdeného v dôvodoch sťažnosti poukázal na jeho vek a osobné pomery s tým, že je v pravidelnom kontakte so svojimi deťmi a teda neobstojí tvrdenie súdu, že má disfunkčnú rodinu. Vzhľadom na vysoký vek odsúdeného a na to, že od roku 1991 je invalidným dôchodcom, má priaznivé podmienky na riadny život na slobode, má za to, že doposiaľ vykonaný trest má dostatočný prevýchovný účinok a sú splnené zákonné podmienky na jeho podmiennečné prepustenie.

Odsúdený namietal nesprávnosť postupu súdu I. stupňa, keď tento vychádzal len z jeho hodnotenia vypracovaného riaditeľom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou bez toho, aby si vyžiadal hodnotenie aj z ÚVTOS Kráľová - Banská Bystrica, kde strávil 30 mesiacov. Správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je potrebné posudzovať komplexne teda od začiatku. Poukázal na neopodstatnenosť

konštatovania o disfunkčnosti jeho rodiny a tiež na to, že hodnotenie jeho resocializačnej prognózy, z dôvodu rizika sociálneho zlyhania, nie je ničím doložené okrem trestnej činnosti spáchanej v minulosti. Konštatovanie o disfunkčnosti rodiny je všeobecné, bez akéhokoľvek poznatku a reálneho podkladu, absolútne v rozpore so skutočnosťou. Chybné a neodôvodniteľné je aj spájanie ním dosiahnutého vzdelania s rizikom neschopnosti začleniť sa do normálneho života predovšetkým z dôvodu, že je v dôchodkovom veku, je poberateľom renty, v dôsledku ťažkého úrazu pri ťažbe uhlia, s nárokom na starobný dôchodok, preto pre svoje uplatnenie nepotrebuje vyššie vzdelanie. Je vlastníkom rodinného domu a viacerých nehnuteľností, teda sa nenachádza v sociálnej núdzi. Predpokladať ďalšie pokračovanie v trestnej činnosti po prepustení na základe minulých činov, za ktoré bol potrestaný, neguje všetky dosiahnuté výsledky počas výkonu trestu a popiera zmysel osobnej motivácie k zmene postoja k pravidlám a k zmene k lepšiemu. Závery súdu I. stupňa nie sú ani správne ani spravodlivé, sú demotivujúce tak pre neho, ako aj pre ostatných spoluodsúdených a spochybňujú zmysel inštitútu podmieneného prepustenia.

Okresný prokurátor sa vzdal sťažnosti.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti, podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5T/18/2014 zo dňa 12.01.2015 pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona a prečinu pytlactva podľa § 310 odsek 1, odsek 3 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, po schválení dohody o vine a treste v trvaní 4 roky a 8 mesiacov. Do výkonu trestu bol dodaný z väzby dňa 12.01.2015 (väzbu vykonával od 15.06.2014), predpokladaný koniec trestu má mať dňa 15.02.2019.

Vzhľadom k tomu, že odsúdenému bol uložený vykonávaný trest odňatia slobody za zločin, v zmysle § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona formálnu podmienku na podanie žiadosti o podmienené prepustenie splnil vykonaním dvoch tretín uloženého trestu dňa 25.07.2017, tak, ako to správne zistil aj súd I. stupňa.

Na základe hodnotenia odsúdeného vypracovaného riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou okresný súd správne zistil, že odsúdený svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukazuje polepšenie. S poukazom na disciplinárne odmeny, ktoré boli odsúdenému uložené a na to, že disciplinárne potrestaný nebol, mal aj krajský súd za to, že odsúdený splnil jednu z dvoch materiálnych podmienok v zmysle § 61 odsek 1 Trestného zákona. Na toto polepšenie nasvedčuje skutočnosť, že počas výkonu trestu bol odsúdený 3-krát disciplinárne odmenený a neboli mu uložené žiadne disciplinárne tresty. Zároveň nevyhodnotil v neprospech obvineného, že plnením pracovných povinností nemohol preukázať svoje polepšenie z dôvodu, že zo zdravotných dôvodov ako invalid nebol zaradený do práce. Vzhľadom na kladné hodnotenie, správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nepovažoval krajský súd za dôvodnú sťažnostnú námietku odsúdeného, že jeho správanie nebolo posudzované komplexne a to vyžiadanim jeho hodnotenia aj ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová, z ktorého bol dodaný do výkonu trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce dňa 04.10.2016.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je však potrebné, aby súčasne, okrem formálnej podmienky, spĺňal dve materiálne podmienky. Druhá z uvedených dvochmateriálnych podmienok spočíva v tom, že možno očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so spôsobom akým súd I. stupňa vyhodnotil neexistenciu tejto materiálnej podmienky. Je potrebné poukázať na predchádzajúce odsúdenia odsúdeného a jeho

tretnú minulosť s tým, že odsúdený má v odpise z registra trestov celkove 15 záznamov za rôznu tretnú činnosť, ktorá skutočnosť jednoznačne nasvedčuje na jeho sklony k páchaniu tretnej činnosti. Pri hodnotení týchto sklonov bolo potrebné prihliadať aj na tie odsúdenia, ktoré majú účinky zahľadania. Rovnako krajský súd, ako súd I. stupňa poukazuje na to, že v roku 2003 bol odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/17/2002, v skúšobnej dobe sa síce osvedčil, avšak následne sa opätovne opakovane dostal do rozporu so zákonom. Z uvedeného krajský súd vyvodil, že existuje dôvodná obava, že v prípade podmiennečného prepustenia nebude viesť riadny život a to bez ohľadu na odsúdeným preukazovanú funkčnosť rodiny a materiálne zabezpečenie.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.